

Homilia XIII

ῥομύμων τὸν πόθον τὸ μακόμεν
 ἐπὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν πολλήν καὶ
 σιωπῆς ἀμύμητον κῆρδιόμα. Ἐπὶ
 κελωότας καὶ ἀνεπὶ τὸν μόνον πρ
 τὴν ἡν κῆρδιόμασκαλίαν καὶ τοι
 πολλὴν βίαν τοῦ ἀβρίανσιωιδόσ,
 Ἐμχρὸς καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὴν
 πτωχὴν ταύτην καὶ εὐτερεῖν τρώσων
 ἡμῶν παρατίθειμασπουδαβω.
 Θαρρῶν· ὅτι τὴν ἐπιθυμίαν ἐκκαί
 μνοι μὲν προθυμίας δόξαδα
 τὰ μέρη· ἐπὶ καὶ ἐπὶ τῶν αἰ
 αὐτῶν δεσμάτων, τοῦτο σύμβαι
 τὰ μὲν γὰρ διεκτερεμὴν ἔχουσι τὴν
 ὀρεζιμοῖδα τὴν μόμης καὶ πτωχὴν
 τυγχάνει τρώσων· καὶ εὐτερεῖν ἢ
 ἑστῶν, μὲν πολλὴν τῆς ἡδονῆς
 παμῶσι τὰ παρατίθειμασπο
 ὅταν